

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTEKU NIEMUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTEKÓW

3. Miejscowość
SĄDOWEL

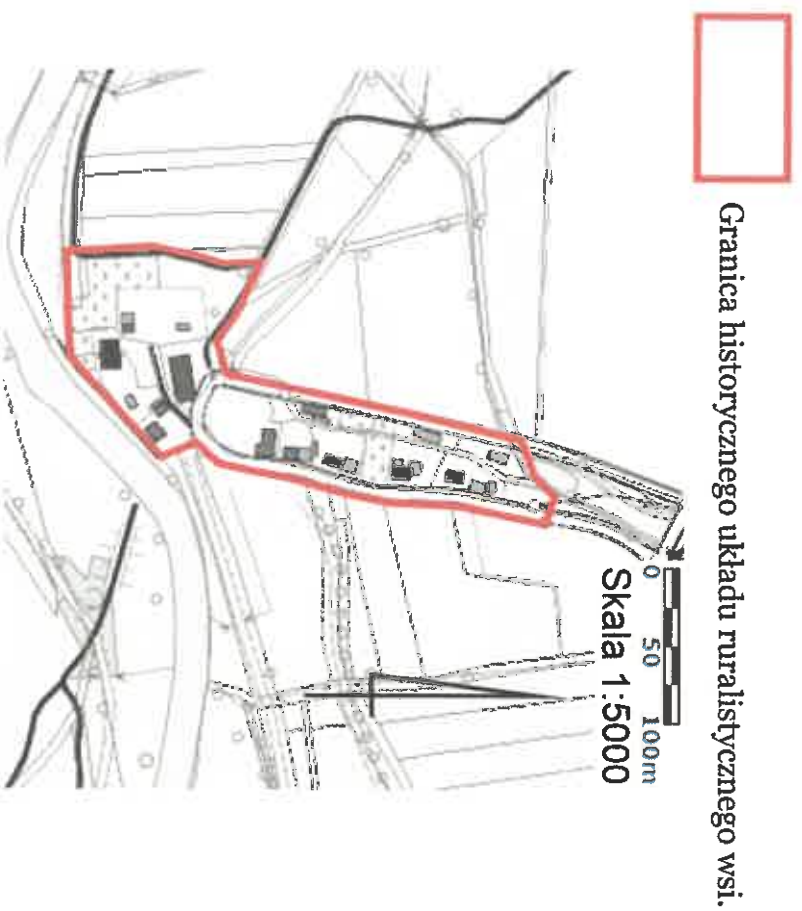
1. Nazwa

Historyczny układ ruralistyczny wsi

2. Czas powstania

1155, 1319, ok. 1770, 1945

9. Materiały graficzne

4. Adres (ulica, nr posesji)

5. Przynależność administracyjna

Województwo **DOLNOŚLĄSKIE**

Powiat **GÓROWSKI**

Gmina **WĄSOSZ**

6. Współrzędne geograficzne

51°35'47"N 16°36'47"E

7. Użytkowanie obecne
mieszkalne
rolnicze

8. Stan zachowania
4

Poprzednie nazwy miejscowości: Sądowel - Zandouel (1203), Sandelwalde, Tschistey. Historyczna nazwa przysiółka wywodzi się z języka starosłowiańskiego i oznacza miejsce, w którym mieścił się sąd.

Historia wsi i dóbr: Sądowel, pierwsza kasztelania, której funkcję przejął później Wąsosz (w końcu XIII w.). Najwcześniejsza wzmianka o Sądowlu pochodzi z bulli Hadriana IV z 1155 r. **Mieścił się tutaj jeden z pierwszych grodów kasztelańskich należących do biskupstwa wrocławskiego.** Kolejne informacje związane są z zawarciem pokoju w 1217 r., który zakończył wojnę pomiędzy Władysławem Laskonogim a Henrykiem I Brodatym, w 1245 r. Sądowel wymieniony został w bulli Innocentego IV. Zakończenie Wąsosz w 1290 r. przez Henryka III spowodowało przeniesienie tam kasztelani i stopniowy upadek Sądowla. Wojna w 1319 r., w której książę brzeski Bolesław III zdobył grody w Pobielu, Wąsosz i Sądowlu, doprowadziła do zniszczenia i opuszczenia miejscowości. Jeszcze raz dawną kasztelanię wymieniono w 1329 r. w dokumencie, na mocy którego książę Konrad I Oleśnicki otrzymał zwierzchnictwo na księstwie. W 2 poł. XVIII w. w Sądowlu wzmiankowano kościół ewangelicki, plebanię i szkołę. Miejscowość zamieszkiwało 90 osób, w tym 9 chałupników. Około połowy XIX w. Sądowel posiadał folwark, 10 budynków mieszkalnych, kościół ewangelicki, gospodarstwo oraz 73 mieszkańców, w tym 5 rzemieślników i 1 kramarza. Była to wówczas niewielka osada, której rozwój przebiegał w oparciu o uprawę zbóż i w niewielkim stopniu rzemiosło na lokalne potrzeby. Majątek w Sądowlu przechodził następujące zmiany własnościowe: rodzina von Haugwitz, radca von Fischer (1765, 1787), Bernhard Rieben (1886 – 1894) i Heinrich hrabia Finck von Finckenstein (1894 – 1937).

Wieś Sądowej położona jest przy zachodniej granicy gminy, nad Baryczą, na północny zachód od Wąsosza, przy drodze do Góry. Obecnie jest to mała osada, składająca się z kilku zagród rozlokowanych wokół kościoła. Na lewym i prawym brzegu Baryczy zlokalizowane są grodziska wczesnośredniowieczne. Zabudowa wsi rozproszona, rozlokowana wzdłuż drogi lokalnej Wąsosz-Góra. Zagrody przedwojenne, budynki parterowe z dachami dwuspadowymi, krytymi dachówką ceramiczną i cementową.

Bibliografia:

- Adressbuch des Grundbesitzes in der Provinz Schlesien, Berlin 1937
- Buße S., Eisenbahnen in Schlesien, Eggilham 1989
- Knie J., Alphabetisch-statistisch-topographische Ubersicht der Dorfer, Flecken, Stadte und anderen Orte der konigliche Preussische Provinz Schlesien, Breslau 1845
- Kwartalnik Górowski 1/2003, red. Z. Hanulak, Góra 2003
- Regesty Śląskie, red. W. Korta, t. 1 (1343-1348), Wrocław 1975 ; t. 2 (1349-1354), Wrocław 1983; t. 3 (1355-1357), Wrocław 1990; t. 4 (1358-1359), Wrocław (bez daty wydania); t. 5 (1360), Wrocław 1992
- Słownik etymologiczny miast i gmin PRL, Wrocław 1984
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wąsosz, Wąsosz 2000
- Zimmermann F. A., Beytrage zur Beschreibung von Schlesien, Bd 1-13, 1786

Materiały kartograficzne:

- Messtischblatt, pomiar 1887 r., nowelizacja 1929 r., wydanie 1937-1940 r.
- Istniejące zagrożenia:** Degradacja układu ruralistycznego związana z współczesną zabudową różnego typu, dogęszczanie i wprowadzanie nowej zabudowy na terenach historycznie niezabudowanych, rozbiórki i przebudowy budynków historycznych oraz ich modernizacja z wykorzystaniem współczesnych, niezgodnych z lokalną tradycją materiałów budowlanych.

Postulaty konserwatorskie: Utrzymanie układu wsi, ochrona dominant, zachowanie skali zabudowy, jej historycznego rozplanowania, tradycyjnych brył, formy, użytych materiałów i artykulacji elewacji, ochrona zespołu kościelnego: zabudowy kościoła plebanii i cmentarza.